

Kære alle sammen; før hjulskiftet 2016/2017

Siden H.M.K. Bhumibol Adulyadej er gået bort, har Thailand været præget af dyb sorg og juntaen har naturligvis indført en række love, der skal overholdes i forbindelse med sørgeperioden, der vil vare i mindst et år *), se senere.

Kongens bortgang har kastet Thailand ud i en situation, stærkt præget af usikkerhed og forvirring. Det thailandske kongehus er et af de vigtigste instrumenter, den regerende elite anvender til kontrol af landets borgere. Det andet instrument er Buddhismen; den thailandske model.

Der har været et kortvarigt vakuum, fordi kronprinsen ikke ønskede at overtage tronen umiddelbart efter farens bortgang.

Men nu er beslutningen truffet; Thailand har en ny konge; dato 1.12.2016.

Vi behøver ikke at skrive mere om den afdøde konge, de fleste danske medier har været flittige til at kommentere, ikke alene om ham, men også om hans (potentielle) efterfølger. Den store respekt for den afdøde konge bliver nu cementeret ved, at han får denne tilføjelse til sit navn; "The Great", Dermed bliver det nye navn; " Bhumibol Adulyadej The Great", hvilket er fuldt forståeligt. Derimod er der emner, der er sværere for en Farang at forstå.

På grund af de meget stringente regler/begrænsninger om ytringsfrihed i Thailand, er vi afskåret fra at udtrykke opfattelser, der måtte afvige fra den linje, juntaen har fastlagt. Men jeg kan da antyde, at den usikre situation desværre giver anledning til vilde spekulationer og rygter, det ene mere utroværdigt end det foregående, men desværre passer det godt med den thailandske kultur og mentalitet.

Som dansker kan jeg dog tillade mig dette suk; da den danske journalist Philip Khokhar omtalte kongen som Thailands bedstefar, blev jeg vred. Kongen var en landsfader, et begreb unge danskere ikke synes bekendt med. I det ligger en person, der er den samlende kraft i samfundet og som respekteres af alle uanset politisk og religiøs observans. Kongen var i sine 70 år på tronen landets centrale kraftkilde.

Det næste år vil blive mærket af et udbud af artikler og produkter, der har sit udspring i kongens tilværelse. Der er desværre allerede en del usmagelige varer på hylderne, som godtroende (velmenende) Thais vil købe. Det er en udvikling, der er umulig at standse og det er en lukrativ forretning i milliardklassen. Hysteriet breder sig; alt skal helst være i sort farve lige fra undertøj til biler. Masseproduktion og følelsesporno har gyldne tider.

Kongens bortgang varsler nye tider for Thailand, der (stadig) befinder sig i en dyb identitetskrise, som vi udlændinge (Farangs) ikke kan forstå omfanget af. Ydermere er landet præget af usikkerhed og ubalance, som juntaen gør sit bedste for at skjule efter mottoet; skjulte miner til spillet om sandheden, der her i landet har mange ansigter.

Men det vi kan forstå er, at landet er et stort teater, hvor der 24/7 opføres skuespil, hvis rollemodeller daterer sig 300 år tilbage, når vi anvender den gregorianske kalender.

Farvestrålende annoncer og brochurer fremstiller Thailand som et eksotisk land, der er i besiddelse af en enestående kulturarv, stærke religiøse traditioner og et monarki, som alle elsker. Mange historieskrivere fremhæver, at Thailand adskiller fra en del øvrige nationer i Asien ved, at landet aldrig har været koloniseret. Den lokale oversættelse af Thailand er; Landet beboet af frie folk, men det er en kæmpejoke. Thais er fanger i deres eget fængsel og har intet ønske om at blive frie, at kunne tænke selv og træffe egne beslutning og valg af enhver karakter. Disse "mangler" er den største hindring for landets udvikling.

Et kontrolinstrument, der anvendes i stigende omfang er den form for Buddhisme, der er den toneangivende i kongeriget. Den ægte Buddhisme er som bekendt baseret på, at der ikke er en gud, der styrer det store sceneshow. Buddhismen blev importeret til Thailand, men landets elite kunne ikke acceptere, at de ikke, som tidligere, blev respekterede som genfødte personer af guder/gudinder, så vupti genindførtes ikke alene store elementer fra Hinduismen, men sandelig også en tyrkertro på, at Brahman, er den kraft, der gennemstrømmer og styrer den guddommelige verden. Vi har en tredeling:

- Guderne/monarkerne og eliten/de alvidende
- Ypperstepræsterne/munkene/de vidende
- Almenvellet/borgere/bønder, de lavest stående i samfundspyramiden/de uvidende

I dag er der ikke en rendyrket Buddhisme (filosofi) i Thailand, men en pærevælling og sammensurium af ingredienser bestående af; overtro, mysticisme, ånder og spøgelse, 100 forskellige guder, fra mange nationer irørt utrolige historier om dem.

Kompleksiteten er stor og modsætningerne mellem grundtankerne i Buddhas lære så groteske, at det er en joke, at udlændinge bildes ind, at skal man søge den ægte Buddhisme, skal man tage til Thailand. I disse måneder kæmpes der om, hvem der skal indtage den vakante chefstol som landets "Supreme Patriark". Den foretrukne ansøger var på et tidspunkt landets mest korrupte munk, der var chef (Abbed) for den kontroversielle skole "Wat Phra Dhammakaya", men han gik under jorden, da han skulle møde op i retten for at forklare sine enorme transaktioner. Hans liste af ulovligheder omfatter hvidvask af store midler, tyveri af ejendom og indkøb af veteranbiler fra Europa. Og for resten vi taler om millioner af danske kroner. (Wat er Thai for et tempel). Han er eftersøgt af politiet og fik frist til at melde sig frivilligt inden udgangen af november. Han kom ikke.

Templet er Asiens største med over 1000 ansatte og er topscorer i det business segment, der udgøres af landets lidt over 30.000 aktiver templer med milliarder i omsætning. Udgangspunktet for den megastore omsætning skal findes i denne simple påstand: "Dit legeme er lidelse, fordi det er lidelsens sted. Sanserne, sanseobjekterne, sansningerne er lidelse, fordi de fører til lidelse. Selv glæden er lidelse, fordi den efterfølges af lidelse."

Templerne markedsfører alle produkter, i alle former og prislæg, der kan befri dig for at lide. Et kæmpehit i 2012 var Dhammakaya templets påstand om, at Steve Jobs havde doneret et meget stort beløb for til gengæld at blive genfødt som ærkeengel i Buddhas himmel. Det var et unikt salgsargument, der medførte en voldsom omsætningsfremgang. Thais fra middelklassen har et umætteligt behov for åndelig føde og betaler med glæde ågerpriser. Templet har kostet i nærheden af 8 milliarder danske kroner at opføre.

Det er naturligvis ikke flatterende at skrive om disse forhold, som man skal opleve på tæt hold for bare at få et beskedent indblik i den thailandske kultur. Jeg har tidligere omtalt begrebet Thainess. Det er som en Berlinmur, der er svær for en udlænding at trænge igennem. Det er også svært at forstå, at Buddhas simple læresætninger overtrædes 24/7 af f.eks. politiet, der er blandt Asiens mest korrupte, stærkt efterfulgt af skolelærere.

Tilsvarende foreskriver Buddha, at munke skal føre en simpel tilværelse. Det er i dag sjældent at finde en munk, der ikke er enten usandsynlig velhavende eller tæt på målet (I Thai valuta) og med det sidste skrig i iPhone. Når jeg er med Nitta i et tempel, går jeg på opdagelse bag kulisserne og bliver ikke chokeret mere, når jeg støder på de yngre årgange af munke, der sidder med hovedet i deres Tablet og ser porno. Skulle de følge Buddhas instruktioner, burde de bruge tiden til at gøre rent, fjerne alkohol flasker og cigaretskod. Mange templer er i dag i præsentation og indhold fjernt fra de florumvundne læresætninger. Mange abbeder er millionærer i dansk valuta og ejer af en ny BMW.

Da jeg arbejdede i Iran lærte jeg et begreb, der kaldes for Taqiyya, en persisk betegnelse for, at man fremstiller en sag på en måde, medens man skjuler den reelle hensigt bag. En del af begrebet Thainess omfatter, at en Thai altid vil give dig det svar, han/hun mener, du gerne vil høre og dermed skjuler de også (for det meste) at de ikke kender det rigtige svar.

Derfor er Thais heller ikke enige i, at den konventionelle Buddhisme i dag består af et system, hvis elementer intet har tilfælles med Buddhas oprindelige lære, men er omdannet til en 100 % forretning, en af de mest rentable i landet. Det er, efter min opfattelse, en af landets største akilleshæle, at Buddhismen ikke er moderniseret og tilpasset de nye generationer. Den ene time undervises de i atomfysik, den næste time tager dem tilbage til middelalderen.

Nok om dette emne, der er mere om landet på min [blog her](#).

OM EU

Året 2016 går nu på hæld og det store projekt, kaldt EU, præges fortsat af dets katastrofale mangel på lederskab. En direktion, der kan gennemføre levedygtige modeller, og som kan sikre projektets overlevelse, hvis den overhovedet er sandsynlig. Det er muligvis forkert at jeg skriver "mangel på lederskab", måske er det et langt bedre, at skrive "manipulerende lederskab", for er det ikke her hunden ligger begravet?

Jeg har samlet en del materiale sammen om dette emne, og jeg tror den bedste måde at beskrive den aktuelle situation på, er at referere til hovedpunkterne i en debat i Europarådet (4.november 2016) hvor den franske politiker Marine Le Pen siger Merkel sin ærlige mening om magtspillet i EU:

Hun starter med at takke fru Merkel, ikke alene fordi hun er kommet, men fordi hun har taget sin "vicekansler" med. Men med betegnelsen "vicekansler" mener hun den franske præsident Hollande. Og så kommer de næste fornærmelser som geværskud:

"Jeg havde egentlig gerne ville titulere Dem hr. Hollande som statspræsident, der ifølge den franske grundlov har ansvaret for at gennemføre tiltag, der skal sikre republikkens suverænitet. Det er ikke i Frankrigs interesse, at landets politik bestemmes i Berlin og Washington, den skal bestemmes af os i Paris. Vi er vidne til, at vor suverænitet afgives til andre, mest til Berlin, hvor fru Merkel er kaptajnen på det store skib og De, vores præsident, er kaptajn på den eftersejlende slæbebåd".

"Dette gælder ikke mindst spørgsmålet om indvandringspolitikken, hvor De klapper i hænderne og siger ja til fru Merkels accept af modtagelsen af 800.000 emigranter. Men De giver også Deres bifald til (få dage senere) at Schengen skal lukke sine grænser. Det kan ikke være rigtigt, at det er Tysklands finansminister Wolfgang Schäuble, der skal afgøre vores finanspolitik. Den vil kun føre til et sammenbrud af den socialpolitik, som Frankrig fører. Den vil også føre til arbejdsløshed. I virkeligheden vil fru Merkel sikre, at ved at anvende den tyske finanspolitik, vil hun kontrollere Euroen samt holde mindstelønnen i Tyskland nede".

Det er på tide vi alle ser i øjnene, at EU's politik er på vej til at føre til EU's undergang. Alene af den grund, at EU's flygtningepolitik presser nationernes økonomi, ikke mindst fordi vi giver efter for afpresning og korrupsion. Ydermere fører den tyske model til nedbrydning af vor samfundsmodel. Min model har som udgangspunkt, at vi som nation har lov at bestemme selv. Sikkerhedspolitik, uafhængighed fra EU's top, beskyttelse af vore intellektuelle rettigheder samt afvisning af flygtninge, der vil minimere og skade den franske identitet.

Fru Merkel; "jeg giver Dem ikke ret til, at det er Tyskland, der skal afgøre EU's politik. I virkeligheden ønsker De kun at sikre Tysklands interesser på bekostning af vore".

Citater slut

Men også i Tysklands Bundestag er Merkel under angreb:

Her ses den kendte tyske venstreorienterede politiker Sahra Wagenknecht.

Hun er utrolig velfunderet og præsenterer sine benhårde argumenter baseret på knivskarpe analyser.

Hendes første bog; "Rigdom uden gerrighed" demonstrerer hendes argument om, at kapitalismen i dag er ødelæggende for et samfund.

I en debat i Bundestag den 8. november angriber hun Merkel og hendes politik:

Hun fortæller at Tyskland er et rigt land, hvor mange har råd til at købe nye, store og dyre biler og tyske produkter er meget efterspurgt på verdensmarkedet. Men hun betoner, at Tyskland i dag er et dybt splittet land. Hendes første udfald mod Merkel går på, at hun ikke forstår FOLKET og at det er vigtigt for en statsleder at have jordforbindelse.

Ydermere påstår hun, at Merkel intet forstår af, hvad der foregår i Rusland, i Frankrig eller i andre lande. Hun betoner, at Tyskland ikke kan være bekendt at ydmyge Frankrig. (se argumentet under Marine Le Pen). Hun fortsætter med at argumentere, at ved sidste EU valg er de stærke nationale partier gået frem, også i Frankrig. Resultaterne burde være et Wake-Up-Call til dem, der styrer EU, for deres metoder kan ikke bære EU ind i fremtiden.

”Fru Merkel, De skal ikke fortælle os, at den af Dem dikterede økonomiske model overfor Frankrig, er godt for landet. I dag er gennemsnitslønnen i Frankrig 3.6 % lavere end i 2000. Den tyske finanspolitik har ført en række EU lande ud i vanskeligheder. I dag er mindstelønnen i Frankrig 9.53 Euro/time, altså mere end 1.0 Euro højere end den mindsteløn, der skal gælde for Tyskland fra 2017. De fru Merkel, vil se det som en fordel, hvis europæiske lande forhøjer deres mindstelønninger, det vil gavne Tyskland”.

”I de sidste år har vi oplevet, at mange EU medlemslande har reduceret udgifter til undervisning, til sundhed og til sociale udgifter, alt i det hellige demokratis navn. Disse reduktioner, der kan måles i milliarder af Euro, bliver sendt som redningskrans til lande som f.eks. Grækenland. Hvem fik gavn af dem? Banker og finansieringsselskaber og velhavere! Denne politik gør afstanden mellem rig og fattig større. Den samlede politik, som EU fører, leder til dets undergang og De fru Merkel, er medansvarlig.”

Referencer/citater ender her.

Fra mange andre lande er der massiv modstand mod fru Merkel og flere tyske TV stationer har travlt med at gøre lidt grin med borgermusikken. Her er bare et eksempel.

Kritikken af hende udspringer af hendes berømte slogan; ”Vi klarer det” ”Wir schaffen es”, men ved at bruge vi, tog hun forskud på accepten fra de øvrige EU lande og dermed opstod den alvorlige krise; ”Merkelismus” bliver den kaldt i Tyskland.

Netop krisen er et af de vigtigste på listen over de fejl, som de store statschefer, har begået de seneste år;

De lytter ikke til græsrodderne, de har topstyrede egne politiske mål og hermed er vi ved et hot emne; populismen, som jeg gerne vil skrive lidt om. Som udgangspunkt vil jeg referere til den amerikanske redaktør John B. Judis, der har skrevet en interessant artikel, der beskriver populismens fødsel og udvikling. Han refererer naturligvis til situationen omkring Trump og Sanders som amerikanske eksempler og i Europa refererer han til Marine Le Pen (Front National) og Podemos bevægelsen i Spanien.

I Holland har vi Geert Wilders succes og vi fik Brexit. Der er fortsat betydelig uro i Østrig og Italien uanset udfaldet af de sidste folkeafstemninger. En kort sammenfatning kunne være, at FOLKET sætter sig op mod et korrupt politisk system og med dette argument kan vi starte en lang debat.

Men uanset synspunkt ser vi en tsunami af højreorienterede populistiske bevægelser i Europa, der bidrager til at nedbryde den nuværende EU model.

FOLKET skal forstås som borgere, der alle er ligeværdige, men allerede her skilles vandene. For de betragtes ikke som sådan og det er helt forståeligt. Hver borger sin stemme; men hvor stor indsigt har fru Jensen i Nr. Snede (med en minimal skoleuddannelse) i de komplicerede forhold, som alene relaterer til Danmarks nationaløkonomi? De såkaldte veluddannede i Nordsjælland vil næppe dele hendes synspunkter. Eller vi flytter emnet til "flygtningespørgsmålet". Uligheden i evnen til at forstå samfundsmodellen i dag er stor. Magtbalancen, altså lighed for loven, kultur, politik, religion plus andre faktorer er under stadige angreb og forandringer.

Så kom der et par tidsindstillede bomber. Fra den tyske professor Herfried Münkler, der argumenterer, at de europæiske vælgere er uvidende og grænsende til det farlige, og dermed udgør en trussel mod demokratiet. Han påstår, at demokratiet har store problemer med dumme vælgere, der ikke magter eller orker at sætte sig ind i den komplekse verden, som moderne politik repræsenterer. Dermed har Eliten frit spil og demokratiet er placeret på bagsædet i EU's limousine.

Fra Danmark kom der et opråb fra Mogens Hansen, der er rektor for Rungsted Gymnasium: Overskrift lød; "Jeg vil have et nyt FOLK". Den store fremgang for højrepopulismen bæres af slagordene, at det er Eliten, der ikke forstår Folket. Han foreslår at vi bytter om på ordene og spørger; "Hvad nu, hvis det er det såkaldte FOLK, der ikke forstår de virkelige problemer?"

MH fortsætter med en række argumenter, som skal understøtte hans basis, der er både intellektuel og elitær. Han opfordrer til, at man sætter sig grundigt ind i tingene og undlader at lægge sin skæbne i hænderne på populistiske agitatorer.

Bravo Hr. Mogens Hansen! Der er bare et stort minus i dine velmenende utopier. Svaret ligger i begrebet levebrødspolitikere, der har ført os til det nederste trin på stigen af troværdighed; politikerlede. Denne folkesygdom har bredt sig indenfor de fleste medlemmer af EU. Beviser mangler ikke for denne påstand. Jeg påstår endvidere, at det er den styrende Elites skyld i den voldsomme udvikling i højreekstremismen. Eliten har ikke forstået at kravle ned fra deres træer for at komme i kontakt med den virkelige verden, men lever i en sfære, der i Danmark kommer til udtryk i en form, der kaldes for Christiansborg Swahili. Der er en anden væsentlig forskel; rigtige mennesker opholder sig i et rum, hvor nøgleordet er realøkonomi, medens det offentlige er underkastet reglerne for, hvad der er politisk smart, for det drejer sig om genvalg.

I forbindelse med min research om dette vigtige emne stødte jeg på denne interessante person fra Schweiz; PETER KÖNIG, der er tidligere topmedarbejder for Verdensbanken. Han arbejdede her i 30 år med projekter indenfor miljø. I en af hans seneste præsentationer (1.10.16) redegør han for principperne for en ny Verdensorden, hvor den globale finansielle Elite har 100 % dominerende kontrol over hele verdens samlede resurser og hvor menigmand er uden indflydelse. Han præsenterer os for cases fra sin tid i VB og dokumenterer at 1% af verdens befolkning har en samlet formue, der svarer til, hvad de resterende 99 % råder over, og hvordan denne dominans udnyttes maksimalt.

For dem, der har lyst, kan I finde hans omtalte [præsentation her](#).

Hans meget spændende og interessante foredrag har fokus på, at bankerne har skabt et begreb han kalder for "Wirtschaftsfaschismus". Det dyrkes med held også EU. Hans største argument er, at det i dag er "pengesystemet", der skaber økonomien, hvor det burde være omvendt. Dermed styres alt af den elite, der ejer "pengesystemet" og den elite har reduceret Obama, Merkel, May, Holland samt alle andre regeringschefer til marionetter.

"Wirtschaftsfaschismus" dækker fint over angrebene fra Marine Le Pen og Wagenknecht.

Som afslutning på EU situationen; EU er dybt præget af usikkerhed og splittelse. Euroen skaber sin egen problematik, men flygtninge/indvandrerpolitik, social retfærdighed og en fair politisk balance bidrager til den eksplosive vækst i højreorienteret populisme. Vi har ikke set enden endnu, bare vent til foråret 2017.

Merkel har svære problemer med Erdoğan, der har taget hele EU som gidsel. Hvordan svarer vi en diktator, der for nyligt erklærede; "Moskeer er vore kaserner, kuplerne vore hjelme, minareterne vore bajonetter og de rettroende vore soldater!"

Kun tåber frygter ikke Islam.

DANMARK

I dag, hvor jeg skriver videre i min hilsen, har jeg "taget" den nye danskprøve, som jeg bestod med 37 ud af 40 mulige points. Det er flovt, jeg burde have mindst 39, men mit aktuelle kendskab til fædrelandet synes at svinde ind. Debatten om det at være DANSK kan hidse mange op. Da min generation overtog den gule førertrøje for at føre vor nation ind i en bedre fremtid, var målsætningen klar: "Overlade et bedre samfund, end bedre verden til efterkommerne", men vi har svigtet og det stort. Men det er ikke 100 % vor egen skyld, vi har været ofre for et svigt fra dem, vi valgte til at varetage vore interesser, der var baseret på ægte, danske kerneværdier; politisk magtbalance, ytringsfrihed, retfærdig social struktur og lighed for Loke såvel som for Thor, frihed til at vælge religion og ret til at have indflydelse på vor kultur.

Hvordan kunne det lige ske, at alle disse fromme planer forsvandt ud af vore hænder som sand? Var det, da vi ikke gjorde nok, da eliten af korrupte politikere indtog Borgen, da landets højeste udgift til SU nu anvendes til Folketinget og Danmarks dyreste praktikpladser findes i regeringen? Hvordan kunne vi bare lade stå til, forholde os passive? Har vi uden videre accepteret at lægge skæbnen i hænderne på "den herskende klasse"? En struktur, der fjerner sig mere og mere fra gennemsnitsborgernes hverdag og synes at belønne de chefer, der kører samfundet i sæk, med tårnhøje bonusser.

Men det, der er værre er, at levebrødspolitikere har en flosset moral. Det sås tydeligt, da partiet "Liberal Ambulance" reddede røven på vor ret inkompetente statsminister Lars Løkke Rasmussen. Spørgsmål til Anders Samuelsen; "På en skala fra 1 til 10 om troværdighed, hvor placerer du dig selv?" Da LA nu fører en ny politik er det nok bedre at ændre navnet til "Liberale Kamelslugere"?

Jeg kan kun håbe, at den nye regering kan gennemføre radikale ændringer af den syge offentlige sektor, der er præget af en tåbelig forestilling om, at snart sagt alle opgaver kun kan løses af personer med akademisk baggrund, der producerer endeløse baner af dokumenter uden nytteværdi, de yder en dårligere service (hvis de ellers har lyst) og de kontorer, jeg er i kontakt med, osere af mangel på arbejdsglæde og engagement.

Men hvad kan man forvente af regering, der står i spidsen for verdens største skattetryk og som sørger for sig selv og fucuk de idioter, der tror på, at vi agter at holde, hvad vi lovede. Kors hvor vælgerne er dumme. De hopper på den hver gang, hver gang

MERE OM THAILAND

Det undrer mig ikke, at der har været stor forvirring om begivenhederne i Thailand. Så jeg vender tilbage til emnet: Kronprinsen er nu konge H.M.K Maha Vajiralongkorn Bodindradebayavarangkun, eller bare RAMA X. Han er fra den 1. december, der var 50 dage efter hans fars bortgang, Thailands nye konge, der den 1.12.16 besteg tronen. Som vi ved nu, vil kroningen ske sent næste år, nemlig først efter at hans far er kremeret.

*) Det er en meget langvarig og kompliceret proces, der er sat i gang. Først og fremmest skal der bygges et krematorium, der skal være en kopi af det hellige bjerg, Sumeru, der betragtes som centrum for Buddhismen. Det er her, den afdøde kongens ånd vil indtage sin plads efter kremationen. Krematoriet vil blive 50.49 meter højt og som sagt være en replica af det hellige bjerg med dets 5 bjergspidser og omgivet af 8 pavilloner, der er de 8 omkringliggende andre bjerge. (Konstruktionen er færdig i september 2017.)

Symbolikken skal hentes fra den buddhistiske kosmologiske verden;

Vasubandhu's Abhidharmakośabhāṣyam (philosophical writings)

Vi kommer nu til et interessant emne, der kendetegner den asiatiske måde at beskrive virkeligheden på. Tal. Nogle af Jer husker tallene om antal helveder og det antal år, man skal tilbringe der, hvis man har forsyndet sig mod Buddhas bud.

Her er målene på templet. Enheden hedder en yojana, der svarer til cirka 9.0 miles, men der er usikkerhed om det rigtige mål. Men under alle omstændigheder er bjerget mindst 84.000 yojanas højt, eller 672.000 miles eller 1.082.000 kilometer. Jo, tallene svarer ikke helt til vor form for matematik.

Tallet svarer til cirka 85 gange jordens omkreds og dermed sidder solens Gud også på dette bjerg og styrer solens gang.

Der er altså tydelige reference til den mystik, der omgiver de gamle Brahman/Hindu ritualer. Fra den 13. oktober og 172 dage frem vil munke bede for den afdøde konge fra kl. 6 morgen til 21.00.

Kremeringen vil finde sted på "The Royal Cremation Ground", og der vil snart blive ryddet for at få mere plads, da den kommende kremering vil blive den største i landets historie.

Der vil blive faciliteter til 7.400 specielt indbudte deltagere.

Symbolisk billede af Mount Sumeru

Den nye konge forventes at opholde sig mere i Tyskland (München), hvor han har 200 ansatte til at sørge for sig, end i Thailand. Siden farens død, har han været der flere gange. Dette vil passe juntaen særdeles godt, for det vil minimere hans indflydelse på landets daglige drift. Men der er en frygt; vil den nye konge ændre på monarkiets firma, Royal Crown Property, der har en minimum værdi på 350 milliarder danske kroner. Kongen har nemlig en ret afgørende stemme i dette selskabs daglige operation.

Der er mange, der holder vejret!

AFSLUTNING

Året 2016 bød for os på 3 x skift; et hjulskifte, idet vi udskifter vor trofaste hundeslæde, der har tæt på 400.000 km på klokken, det forestående årsskifte 16/17 samt tronskiftet i Thailand efterår 2017. Året medførte kun få rejser. Nitta var i februar på en længere studietur til Indien, Ole var først i Sri Lanka, senere i Danmark (april/maj/juni) dog med en kort afstikker til Madrid; alt for kort, desværre, og 2 ture til Tyskland. Nitta foretager stadig en del rejser i Thailand sammen med en gruppe af studiekammerater. Formålet er få mere kendskab til Buddhismen.

Ved mit besøg hjemme havde jeg en række positive gensyn med familie og gode venner og de bidrog alle til at gøre opholdet værd at bevare i mindekassen for en meget lang tid. Familien var/er spredt; hjemme og ude og vennekredsen svinder ind i antal, men ikke i respekt for og glæde over tonsvis af fælles oplevelser og nærvær, som vi deler.

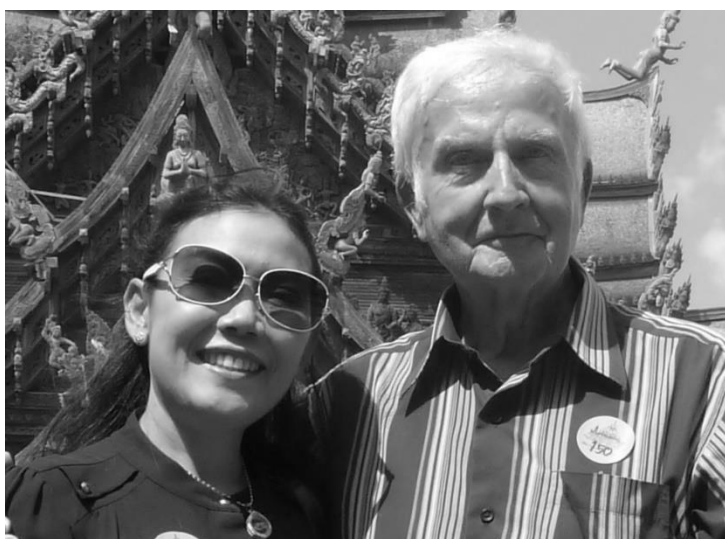
Da en del af nærværende hilsen har fokus på demokrati, synes jeg det er passende, at referere til Winston Churchills definition:

“Democracy is the worst form of government, except for all the others.”

De seneste valg i en række EU lande dokumenterer, at stadig flere grupper sætter store spørgsmålstejn ved vore nuværende demokratiske kerneværdier og det mener jeg er velbegrundet. Ligeledes viser Brexit, at det synes vanskeligt at retfærdiggøre, at EU-samarbejdet eller andre former for internationalt ditto er værktøjer, der fremmer en retfærdig social fordeling af goderne. På toppen det hotte emne; et fælles fodslaw i den såkaldte flygtninge- og integrationspolitik.

Det hele bliver ikke nemmere af, at slagets gang nu foregår online. Her er der i dag flere ikkefakta og kommunikationsforvridninger, der fremmer negative faktorer og lukker for en konstruktiv og meningsfuld konversation og udveksling af argumenter og synspunkter.

Nitta og jeg håber, at I alle vil nyde den forestående juleferie og at I vil rutsje godt ind i 2017. Trods store forandringer på både nationalscenen og den globale, håber vi, at I er omstillingsparate, for denne egenskab bliver der uden tvivl brug for.

Der bliver også brug for at glemme de kedelige tendenser (inkl. mine betragtninger) og bruge tiden på de positive oplevelser, som vi kan finde, næsten alle steder, hvis vi bare vil. Der findes stadig mange rum, hvor der er højt til loftet og hvor vi ser en positiv udvikling i en konstruktiv filosofisk tankegang, der hjælper os med at skelne mellem sandheden og kendsgerninger; grænsen mellem det virtuelle og realiteter er fjernet.

Thailand/Chonburi/10.december 2016/Billedet er af nylig dato.